

Yüksek Öğretimde Kapanan Bölümler: Su Ürünleri Örneği

Doç. Dr. Zafer DOĞU

Harran Üniversitesi

zaferdogu@harran.edu.tr

Doç. Dr. Erdinç ŞAHİNÖZ

Harran Üniversitesi

e_sahinoz@yahoo.com

Closed Departments In Higher Education: Example of Fishery

ABSTRACT:

After the Ottoman Empire ended and after the declaration of the Republic of Turkey, the first steps were taken with the introduction of the Science Zoology lesson within the scope of the Darülfünun Instruction in the name of that time and the process that took place until the formation of Aquaculture Schools under the 1980 law summarizes why today's Aquaculture departments are in this situation. During the 2011-2012 academic year, a decision was made by the Higher Education Council (YÖK) regarding the Department of Aquaculture, which was largely empty in its quotas, and some of the departments went to shut down and in the same year the second placement of all Aquaculture departments was closed in the new placement guide announced by ÖSYM. Although the Faculty of Aquaculture has close to 10 students who have to completely close the student intake in the process, they are given enough quotas in the framework of the new structuring in YÖK in 2017. Thus, the number of quota regressed to 245 in 2016 was 325 in 2017. Another noteworthy aspect about the Fisheries / Fisheries Programs is that the Faculty of Fisheries of Istanbul University has changed its faculty and program name to Faculty of Water Sciences and changed its name to Water Sciences and Engineering. Problems related to the lack of adequate choices and the employments of graduates continue to be the subject of constant agenda. Rather than solutions to the real causes of the problem, it is thought-provoking

to go through the tried and tested names. In this context, a sustainable model of aquacultural higher education should be established as soon as possible to address the problems encountered and to be compatible with the realities of our country.

Keywords: Higher education, aquaculture, education, university, fisheries

ÖZ:

Osmanlı İmparatorluğunun son bulması ve Türkiye Cumhuriyetinin ilanından sonra o zamanki adıyla Darülfünunu Talimatnamesinde öngörülen husus çerçevesinde İlmi Hayvanat (Zooloji) dersi verilmeye başlanmasıyla ilk adımları atılan ve 1980 yasasıyla Su Ürünleri Yüksekokulları oluşumuna kadar geçen süreç, aslında günümüz Su Ürünleri bölümlerinin neden bu durumda olduklarını özetler niteliktedir. 2011-2012 eğitim döneminde kontenjanlarında büyük oranda boşluk kalan Su Ürünleri bölümlerine ilişkin, Yüksek Öğretim Kurumu (YÖK) aldığı kararla bazı bölümleri kapatma yoluna gitmiş ve aynı yıl ÖSYM'nin açıkladığı yeni yerleştirme kılavuzunda tüm Su Ürünleri bölümleri ikinci öğretimleri kapatılmıştır. İlerleyen süreçte öğrenci alımını tamamen kapatmak durumunda kalmış 10'a yakın Su Ürünleri Fakültesi'ne, 2016 yılında yeterli tercih alamamalarına rağmen, 2017 yılında YÖK'teki yeni yapılanma çerçevesinde yeterli kontenjan verilmiştir. Böylelikle, 2016 yılında 245'e kadar gerileyen kontenjan sayısı 2017 yılında 325 olmuştur. Su Ürünleri / Balıkçılık Programları ile ilgili dikkat çeken bir başka durum ise İstanbul Üniversitesi Su Ürünleri Fakültesinin yeterli sayıda tercih almasına rağmen, fakülte ve program adını değiştirerek Fakültenin adını Su Bilimleri Fakültesi, programın adını ise Su Bilimleri ve Mühendisliği olarak değiştirmiş olmasıdır. Yeterli tercih alınamamasına ve mezunların istihdamına ilişkin sorunlar, sürekli gündem konusu olarak devam etmektedir. Sorunun gerçek nedenlerine yönelik çözümler yerine, defalarca denenmiş isim değiştirme yoluna gidilmesi düşündürücüdür. Bu bağlamda karşılaşılan sorunları etraflica irdelemek ve ülkemiz gerçekleriyle uyumlu, sürdürülebilir bir su ürünleri yükseköğretim modeli bir an önce oluşturulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Yüksek öğretim, su ürünleri, eğitim, üniversite, balıkçılık

Yüksek Öğretimde Kapanan Bölümler: Su Ürünleri Örneği

GİRİŞ

Yükseköğretim’de kapanan bölümler ve nedenlerini analiz etmeden önce, günümüz Türkiye’sinin yükseköğretiminin son durumunu ortaya koymakta yarar vardır. Türkiye’de yükseköğretime son yıllarda büyük yatırım yapılmıştır. 2006-2008 yılları arasında hemen hemen tüm illerde üniversite açılmıştır. Ek olarak, bazı büyük kentlerde yeni üniversiteler açılmaya devam etmiştir. 1983 yılında 335.000 civarında olan toplam yükseköğretim öğrenci sayısı, 2016-2017 öğretim yılında Türkiye’deki toplam yükseköğretim öğrenci sayısı 7.000.000’u aşmıştır. Özetle, 1990’lı yıllarda % 15’lerde olan yükseköğretime katılım oranı günümüzde brüt olarak % 80’lere yaklaşmıştır (World Bank, 2015).

Türkiye’deki yükseköğretim mezun sayısında son yıllarda önemli bir artış gerçekleştiğini, 1996-2015 yılları arasında yükseköğretim mezun sayısı yıllık 175 binden 803 bine çıkmıştır. Buna rağmen, halen Türkiye’nin 25-64 yaş aralığındaki yükseköğretim mezuniyet oranı (%18), OECD ülkeleri ortalamasının (% 36) oldukça gerisindedir. Ayrıca, Türkiye’de yüksek lisans ve doktora mezunu olma oranı ve sayısı, OECD ülkelerine kıyasla oldukça düşüktür. 1981’de 19 olan yükseköğretim kurum sayısı zaman içinde hızla artmış ve 2016 yılında 183 olmuştur. Bu artışa rağmen, dünyada nüfus olarak Türkiye ölçeğindeki ülkelerin üniversite sayılarına bakıldığında, Türkiye’deki üniversite sayısının oldukça az olduğu görülmektedir. 1 milyon kişi başına düşen üniversite sayısı Türkiye’de 2,1 iken, bu rakam ABD, Rusya, Danimarka, Malezya, Polonya, İsviçre ve Norveç’te 10’un üzerindedir. Türkiye’nin öğretim üyesi ihtiyacı dikkate alınarak yıllık doktora mezun sayısı 5-6 binlerden, 2023 yılına kadar en az 15 bin seviyesine çıkarılması planlanmaktadır (Gür ve ark., 2017).

Yükseköğretim alanında söz konusu büyüme, bir taraftan doğal olarak birçok problemi beraberinde getirirken diğer taraftan bu büyümeden önce de problem olan konuların daha da büyük problem alanı oluşturmasına yol açmıştır. Örneğin öğretim üyesi eksikliği, bölüm/program açma süreçlerinin yavaşlığı, kadro taleplerinin yeterince karşılanmaması ve mevcut bölümlerde oluşan enflasyondan dolayı bazı bölümlere talebin azalması bu problemlerden sadece bir kaçıdır. Mevcut genişlemenin sürdürülebilir olması için mevcut durumun tespitine, analizine ve bu büyüme ile tutarlı çözümlerin hızla hayata geçirilmesine ihtiyaç duyulmaktadır. Türkiye’nin öncelikleri ve halen büyüme endüstrisi görünümünde olan yükseköğretimimizin mevcut

durumunun ayrı ayrı ele alınarak derinlemesine analiz edilmesi önem arz etmektedir (Özer, Gür & Küçükcan, 2010). Bu bağlamda, çalışmamızda çeşitli sebeplerden dolayı kapanma durumuna gelmiş bölümlerden bir tanesi olan Su Ürünleri bölümlerinin son durumu ortaya konmaya çalışılmıştır.

Su Ürünleri Bölümlerinin Gelişimi

Türkiye üniversitelerinde su ürünleri ve balıkçılık bilimlerinin gelişimi çok eskilere dayanmaktadır. Osmanlı İmparatorluğunun son bulması ve Türkiye Cumhuriyetinin ilanından sonra o zamanki adıyla Darülfünunu Talimatnamesi'nde öngörülen husus çerçevesinde İlmi Hayvanat (Zoooloji) dersi verilmeye başlanmıştır. Darülfünun zoooloji bünyesinde balıkçılık eğitimi ile ilgili dikkat çekici atılımını Fransız Prof. Dr. Raymond Hovasse ile gerçekleştirmiştir. 1895-1980 yılları arasında yaşamış ve ülkemizde 1926-1932 yıllarında çalışma olanağını bulmuş olan Hovasse Fransa'nın ünlü zoooloji bilimcisidir.

Hovasse balıkların göç hareketlerinde geçiş yeri olması nedeniyle ayrıca araştırmaların daha kolay ve sağlıklı yürütüleceği düşüncesiyle ortam olarak İstanbul Boğazı'nda bir istasyonun kurulmasını önerir. Böylelikle Baltalimanı Zoooloji İstasyonu kurulmuş olur (Hovasse, 1932; Kadioğlu, 2003). Bu enstitünün en önemli diğer özelliği de daha sonraki yıllarda kurulacak olan Hidrobiyoloji Araştırma Enstitüsüne örnek oluşturmastır.

1933 yılında yapılan üniversite reformundan sonra Darülfünun'dan Üniversite'ye geçiş yapılır. Bu dönemde Zoooloji Bölümü'nde İsviçre'li Prof. Dr. André Naville kısa süreli de olsa görev alır. Naville'in sağlık sorunlarından dolayı ani vefatından sonra onun derslerini 1938 yılında doçent, 1944 yılında profesör olan ve iç-sular balıkçılığında ülkemizin ilk araştırmacısı olan Fahire Battalgil vermiştir (Bilecik, 2012). Sonraki yıllarda, Atatürk döneminde Türk Hükümeti'nin davetini kabul ederek 1937 yılında İstanbul'a gelen Alman Prof. Dr. Curt Kosswig, İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesinde Hayvanat Enstitüsü direktörlüğüne getirilir.

Kosswig'in en önemli özelliği saha çalışmalarına verdiği ağırlıktır. Kosswig'in çok yönlü yapısı onun Türkiye'de zoolojinin ve hidrobiyolojinin unutulmazı olmasını sağlamıştır (Bilecik, 2012). Baltalimanı'ndaki deniz laboratuvarı ülkemiz balıkçılığının bilimsel esaslara oturtulması amacına yönelik olarak bu işlere tahsis edilmiştir. Bu olumlu gelişmelerin ışığında İstanbul Üniversitesi bünyesinde büyük bir atılım yapılmış Kosswig'in girişimi ve Rektör Prof. Dr. Nazım

Terzioğlu'nun desteği ile ülkemizde ilk defa bir Hidrobiyoloji Araştırma Enstitüsü 1951 ilkbaharında kurulmuştur.

İÜFF bünyesinde oluşturulan Hidrobiyoloji Araştırma Enstitüsü direktörlüğüne de Kosswig atanmıştır. Kosswig'in yanında yetişenlerden biri olan Prof. Dr. Remzi Geldiay 1955 yılında Ege Üniversitesi Fen Fakültesinde etkin bir görev almış ve zooloji biliminin ağırlıklı olarak gelişmesine katkıda bulunmuştur. Remzi Geldiay 1964 yılında Genel Zooloji Kürsüsüne bağlı olarak bir Hidrobiyoloji Araştırma Merkezi'nin İzmir'de de kurulmasına önayak olmuştur. O da aynen Kosswig gibi biyolojik oseanografi, ihtiyoloji, deniz biyolojisi ve limnoloji konularında Türkiye'nin en verimli çalışan akademik grubunu oluşturmuştur (Bilecik, 2012). 1962 yılında Devlet Su İşleri (DSİ) ile 10 yıllık barajlar sözleşmesi çerçevesinde baraj göllerinin balıklandırılması başta olmak üzere çok sayıda araştırma gerçekleştirilmiştir. 1978 yılında sazan ve alabalığın yapay üretiminin gerçekleştirilmesine yönelik olarak Sakarya ili, Sapanca ilçesi, Kurtköy'de "Sapanca İç-su ürünleri Üretimi, Araştırma ve Uygulama Birimi" adıyla bir tesis Dr. Fethi Akşiray'ın yoğun çabaları sonucu faaliyete geçirilmiştir.

1970 yılında ise Devlet Planlama Teşkilatı (DPT) ve Birleşmiş Milletler Gıda ve Tarım Örgütü (FAO) arasında yapılan işbirliği ve anlaşma çerçevesinde Hidrobiyoloji Araştırma Enstitüsünün konumundan yararlanılarak "Türkiye Balıkçılığını Geliştirme Müdürlüğü" kurulmuş ve onun Türk personel yapısını enstitü elemanları oluşturmuştur (Johanesson ve Losse, 1977).

1975'li yıllardan itibaren Türkiye denizlerinde çevre sorunlarının varlığı da kendini yavaş yavaş hissettirmeye başlamıştır. Bu nedenle Hidrobiyoloji Araştırma Enstitüsünün yaptığı çok yönlü araştırmalara bu kere yoğun bir şekilde kirlilik ile ilgili araştırmaları dâhil olduğu görülür. Bu çerçevede Marmara Denizi'nde ve özellikle İzmit Körfezi'ndeki çalışmalar dikkat çekicidir.

İÜFF bünyesindeki Zooloji Bölümü 2. Zooloji Kürsüsünde verilen eğitim salt hidrobiyoloji ve balıkçılık biyolojisine yöneliktir. Fakülte bünyesinde zaman içerisinde "Balıkçılık biyolojisi", "Limnoloji", "Omurgasız deniz hayvanları", "Zooplankton", "İhtiyoplanktonoloji", "İhtiyoloji", "Benthic omurgasızlar", "Türkiye denizel kemikli balıklar sistematigi" dersleri verilmeye başlanmıştır. Buna ilaveten 1965 öğretim yılında ilk kez Oseanografi dersi açılmış ve bu eğitim de dünyaca ünlü oseanograf Richard Fleming tarafından verilmiştir. Bu arada ilginç bir şekilde Tarım Bakanlığı bünyesinde de 1970'li yıllara yaklaşırken Su Ürünleri Şube Müdürlüğü kurulur. Bu şubede tarım eğitimi alan ziraat mühendisleri görevlendirilir.

1971 yılında 1380 Sayılı Su Ürünleri Kanunu yetkilerin bir arada olmasına olanak vermek amacıyla yürürlüğe girmiştir.

1974 yılında Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi bünyesinde Su Ürünleri Kürsüsü kurulur. Bunu paralel şekilde Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi'nde kurulan Su Ürünleri ve Av Hayvanları Kürsüsü takip eder. Her iki kürsüde de balık yetiştiriciliği konusunda eğitim vermeye başlanır. Daha sonra 1978 yılında Ziraat Fakültesinde “Su Ürünleri Bölümü” açılır ve bu bölüme öğrenci kabulü başlar. Veteriner Fakültesindeki kürsü de kapatılarak burada görev yapan öğretim kadrosu Ziraat Fakültesindeki bölüme aktarılır.

1980’de İstanbul Üniversitesi Veteriner Fakültesi dekanlığını yürüten İsmet Baran tarafından verilen rapor doğrultusunda 2547 sayılı yasayla birlikte bugünkü Su Ürünleri Fakültelerinin temelleri yasal olarak atılır. Ve ilk olarak İstanbul, İzmir, Isparta, Elazığ ve Trabzon’da Su Ürünleri ve Balıkçılık Fakülteleri kurulmuş olur (Sümder, 2010).

Su Ürünleri Fakülteleri ve Balıkçılık Teknolojisi Mühendisliklerinde Yaşananlar

Günümüzde Lisans düzeyinde su ürünleri / balıkçılık eğitimi veren fakültelerdeki durum maalesef hiç iç açıcı değildir. Bu alanda eğitim veren toplam 25 program için 2013 yılında 665 olan kontenjan, 2014 yılında 343’e düşmüş, 2015 yılı içinde 145 olarak belirlenmiştir. 2014 yılında 18 program için kontenjan açılmışken, 2015 yılında sadece 5 program için kontenjan açılmıştır. 2017 yılına gelindiğinde, kontenjan verilen Su Ürünleri / Balıkçılık programı sayısı 18 olmuş ve tüm ilgili bölümlerden açılan kontenjan sayısı 325 olarak belirlenmiştir. Onsekiz Mart Üniversitesi Deniz Bilimleri ve Teknolojisi Fakültesi ile İskenderun Teknik Üniversitesi Deniz Bilimleri ve Teknolojisi Fakültesi ve Atatürk Üniversitesi Su Ürünleri Fakültesi Su Ürünleri Mühendisliği programları ile Ordu Üniversitesi Balıkçılık Teknolojisi Mühendisliği programlarına bu yıl kontenjan verilmiştir. Çizelge-1’de Su Ürünleri / Balıkçılık Programlarına ilişkin bilgiler yer almaktadır.

Çizelge.1. Su Ürünleri Fakülteleri ve Balıkçılık Teknolojisi Mühendisliklerinde Kontenjanlar

ÜNİVERSİTELER	Kontenjan				
	2013	2014	2015	2016	2017
SU ÜRÜNLERİ FAKÜLTELERİ					
1-İstanbul Ü. Su Ürünleri Fakültesi (Su Bilimleri ve Mühendisliği)	52	41	40	52	52
2-Ege Ü. Su Ürünleri Fakültesi (İzmir)	52	31	30	41	52
3-İzmir Kâtip Çelebi Ü. Su Ürünleri Fakültesi	26	26	x	11	11
4-Akdeniz Ü. Su Ürünleri Fakültesi (Antalya)	26	11	10	16	26
5-Mersin Ü. Su Ürünleri Fakültesi	26	11	x	11	11
6-R.T.Erdoğan Ü. Su Ürünleri Fakültesi (Rize)	26	11	x	11	11
7-Kastamonu Ü. Su Ürünleri Fakültesi	26	11	x	x	x
8-Süleyman Demirel Ü. (Isparta)	26	11	x	11	11
9-Fırat Ü. Su Ürünleri Fakültesi (Elazığ)	26	11	40	11	11
10-İnönü Üniversitesi Su Ürünleri Fakültesi (Malatya)	-	11	x	x	x
11-Çukurova Ü. Su Ürünleri Fakültesi (Adana)	26	11	x	11	11
12-Muğla Sıtkı Koçman Ü. Su Ürünleri Fakültesi	26	11	x	11	16
13-Yüzüncü Yıl Ü. Su Ürünleri Fakültesi (Van)	26	11	x	x	x
14-Atatürk Ü. Su Ürünleri Fakültesi (Erzurum)	26	11	x	x	11
15-Tunceli Ü. Su Ürünleri Fakültesi	26	11	x	x	x
16-Sinop Ü. Su Ürünleri Fakültesi	26	11	x	11	11
TOPLAM	442	241	120	197	234
ZİRAAT FAKÜLTESİ SU ÜRÜNLERİ MÜHENDİSİLİĞİ BÖLÜMLERİ					
1-Gaziosmanpaşa Ü. (Tokat) Ziraat Fakültesi	26	-	x	x	x
2-Bingöl Ü. Ziraat Fakültesi	26	-	x	x	x
3-Adnan Menderes Ü. (Aydın) Ziraat Fakültesi	26	11	x	x	x
4-Ankara Ü. Ziraat Fakültesi	41	26	25	26	26
Ankara Ü. Ziraat Fakültesi (İngilizce)	-	21	x	11	21
5- Kahramanmaraş Üniversitesi Ziraat Fakültesi	-	-	x	x	x
TOPLAM	119	58	25	37	47
DENİZ BİLİMLERİ VE TEKNOLOJİSİ FAKÜLTELERİ					
1-18 Mart Ü. Deniz Bilimleri Ve Teknolojisi Fakültesi (Çanakkale)	26	11	x	x	11
2- İskenderun T.Ü. Deniz Bil. Ve Tek. Fak.	26	11	x	x	11
3- M.K. Ü. Deniz Bilimleri ve Teknolojisi Fakültesi (Hatay)	x	x	x	x	x

TOPLAM	52	22	0	0	22
BALIKÇILIK TEKNOLOJİSİ MÜHENDİSLİĞİ PROGRAMLARI					
1-Karadeniz Teknik Ü. (Trabzon) Sürmene Deniz Bilimleri Fakültesi	26	11	x	11	11
2- Ordu Ü. Fatsa Deniz Bilimleri Fakültesi	26	11	x	x	11
TOPLAM	52	22	0	11	22
GENEL TOPLAM	665	343	145	245	325

Ziraat Fakülteleri'nde görülen isim değişikliğinin bir benzerine, Su Ürünleri Fakültelerinde de rastlanmaktadır. Öğrenci tercihlerinin azalması üzerine adlarını Deniz Bilimleri ve Teknolojisi Fakültesi olarak değiştiren 18 Mart Üniversitesi Su Ürünleri Fakültesi ile MKÜ Üniversitesi Su Ürünleri Fakültesinin bu girişimlerinden bir sonuç alamamıştır. 2015 yılında benzer girişimi yapan ve adını Deniz Bilimleri ve Teknolojisi Fakültesi olarak değiştiren Fırat Üniversitesi Su Ürünleri Fakültesine aynı isimle kalsa hiç kontenjan verilmeyecekken, isim değişikliği nedeniyle, yeni bir program açılmış gibi 40 kişilik kontenjan verilmiştir. Yerleştirme sonuçlarına göre, bu girişimin bir işe yaramadığı görülmektedir. 2016 yılında yeterli tercih alamayan R.T. Erdoğan Üniversitesi, Fırat Üniversitesi, Sinop Üniversitesi ve Çukurova Üniversitesi Su Ürünleri Fakültelerine yeterli tercih alamamalarına karşın kontenjan verilmiştir. 2016 yılından 245 olan kontenjan sayısı 2017 yılında 325 olmuştur. Su Ürünleri / Balıkçılık Programları ile ilgili dikkat çeken bir başka durum ise İstanbul Üniversitesi Su Ürünleri Fakültesinin, Fakülte ve program adını değiştirmiş olmasıdır. Fakültenin adı Su Bilimleri Fakültesi, programın adı ise Su Bilimleri ve Mühendisliği olarak değişmiştir. Yeterli tercih alınamamasına ve mezunların istihdamına ilişkin sorunlar, sürekli gündem konusu olarak devam etmektedir.

Sonuç

Kontenjan sorunu, tercih düşüklüğü, isim değişiklikleri, kapanan programlar, yeni açılan programlar, sayısı hızla artan fakülteler, neden-sonuç ilişkisi çerçevesinde irdelendiğinde Su Ürünleri ve Balıkçılık Bilimleri Bölümlerinin artık eskisi gibi rağbet görmediği ortaya çıkmaktadır. Bu durumun en temel sebepleri arasında istihdam sorunu yatmaktadır. Önceki yıllarda Devlet kadrolarında daha fazla Su ürünleri ve balıkçılık eğitimi veren bölümlerden

mezun istihdam edilirken, son yıllarda bu sayı çok ciddi şekilde azalmıştır. Dolayısı ile aileler de çocuklarının iş bulma sorunları yaşamayacakları bölümleri tercih etmeye çalışmaktadırlar. Bu durum aslen, devlet kadrolarında Su Ürünleri ve Balıkçılık Mühendisleri olarak çalışan personellerin yetkilerinin kısıtlanarak Veteriner ve Ziraat Mühendislerine verilmesinden kaynaklanmaktadır.

İkinci olarak gereğinden fazla açılan bölümler gösterilebilir. Zira, fazla sayıda açılan bölümlerde yeterli akademik donanımına sahip olmayan öğretim elemanlarının bulunması ve yeterli alt yapıya sahip olmayan bölümlerde verilen eğitim-öğretim, bölümden mezun olan öğrencilerin de kalitelerinin düşmelerine sebebiyet vermiştir. Bölüm mezunları, piyasa şartlarında düşük kalitede ve yetersiz kabul edilir hale gelmiştir. Bu da sektör mühendislerine duyulan güveni azaltmıştır. Bununla birlikte, bölümlerle özel sektör arasındaki koordinasyon eksikliği bulunmaktadır. Sektörün ihtiyaçlarına karşılık verebilecek öğrenciler yetiştirebilmek için, kesintisiz koordinasyon sağlanmalıdır.

İstihdam alanları ve sektör her fakülteden çıkanı alma konusunda daha özenli davranmaktadır. Programlara, yetiştirme koşullarına daha fazla özen göstererek, nitelikli birey istihdam etmenin yollarını aramaktadır. Bu durum göz önüne alınarak, sektörün ihtiyaçlarına cevap verecek değişimlere gidilmelidir. Bugüne kadarki uygulamaların devam ettirilmesinin, öncelikle meslek disiplinine ve paydaşlarına zarar vereceği aşikârdır.

Bölümlerin yeniden öğrenci alabilmeleri ve öğrenci alan bölümlerin kontenjanlarında artış sağlanabilmesi için Fakültelerin eğitim-öğretim yapısında yeniden yapılanmalara gidilmeli, mezunların istihdamı konusunda somut çözümler üretilmelidir. Yerelde ekonomi yaratma, istihdam yaratma ve bulunduğu bölgenin sosyo-kültürel açıdan gelişimine pozitif anlamda katkı sağlaması amacıyla fakülte ve bölümler açılmaktadır. Ancak, istihdam önceliklerinde ve piyasa koşullarında bir şeyler değiştirilmek isteniyorsa öncelikle öğrencilerin niteliklerinin güçlendirilmesi gerekmektedir. Gençlik artık her şeyin farkındadır. Nasıl iş bulabileceğini, nerede hangi koşullarda okuyabileceğini, kendisini nasıl bir gelecek beklediğini daha fazla araştırır ve bunu dikkate alır duruma gelmiştir. Günümüzde sürekli değişim ve gelişim içerisinde olan Su Ürünleri ve Balıkçılık sektörünün ihtiyaçlarını karşılayabilecek nitelikte ve nicelikte öğrenciler yetiştirebilmek için tüm dinamikleri ile su ürünleri eğitimi ve sektörü ele alınmalıdır.

KAYNAKÇA

Bilecik, N. 2012. Medeniyet Tarlasından Marş Marşla Geçenler. Bio-Ofset Matbaacılık Yay. San. ve Dış Tic. Ltd. Şti. ISBN 978-605-86979-0-4. İstanbul.

Gür, B. S., Çelik Z., Kurt T., Yurdakul, S., 2017. Yükseköğretime Bakış İzleme Ve Değerlendirme Raporu.

Hovasse, R. 1932. Baltalimanı Hayvanat İstasyonu. Darülfünun Fen Fakültesi Mecmuası. Sene 9, Sayı 1, s. 409-417.

Johanesson, K. A. and Losse, G. F. 1977. Methodology of acoustic estimations of the fish abundance in some UNDP/FAO resource survey projects. Rapp. P.-V. Réun. CIESM 170: 296-318.

Kadioğlu, S. 2003. Raymond Hovasse'ın Türkiye'deki Bilimsel Çalışmaları ve Baltalimanı Hayvanat İstasyonunun Kuruluşu. Osmanlı Bilimi Araştırmaları. İstanbul Üniversitesi Yayın No 4412, Cilt IV, Sayı 2, s. 61-81.

Özer, M., Gür, B.S., Küçükcan, T. (2010). Yükseköğretimde Kalite Güvencesi. Ankara: Siyaset, Ekonomi ve Toplum Araştırmaları Vakfı.

Sümder, 2010. "Prof. Dr. İsmet Baran ile söyleşi: Belgelerle Su Ürünleri Fakültelerinin Kuruluşu". Su Ürünleri Mühendisleri Derneği Dergisi. Sayı 35/42, s. 63-77.

World Bank. (2015). Data. <http://data.worldbank.org/indicator/SE.TER.ENRR/countries/1W-OE?display=default> adresinden 27 Temmuz 2015 tarihinde edinilmiştir.

Kent Akademisi